

Â

3 Δεκεμβρίου 2023

3^η Δεκεμβρίου, Παγκόσμια ημέρα ΑμεΑ.

Στήριξη με έργα και όχι με λόγια και όρους «φιλανθρωπίας»

Η 3^η Δεκεμβρίου έχει οριστεί ως παγκόσμια ημέρα ΑμεΑ. Στερεοτυπικά αναγνωρίζεται ως αναπηρία μόνο η κινητική, ενώ στην πραγματικότητα αφορά ένα μεγάλο φάσμα ζητημάτων ψυχικής, σωματικής -ή συνδυασμού αυτών των δύο- υγείας, τα οποία θέτουν την κοινωνική υπόσταση του ατόμου σε επισφάλεια, λόγω αφετηριακής μειονεξίας και δυσανάλογων απαιτήσεων για εξασφάλιση ισότιμων όρων αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Η πολιτεία, ως οφείλει, έχει θεσπίσει μέτρα αντιστάθμισης, πολλά εκ των οποίων παραμένουν σε προγραμματικό στάδιο κυβερνητικών διακηρύξεων ή αντικειμενικώς ανεφάρμοστα για λόγους που αφορούν στις πραγματικές δυνατότητες υλοποίησής τους. Αυτό το τελευταίο είναι το μόνο συγγνωστό προς αυτούς που χαράσσουν κοινωνική πολιτική, αφού μάλλον οι όποιες αρρυθμίες κοινωνικής εξισορρόπησης είναι αποτέλεσμα ενσυνείδητης επιλογής.

Κατά συνέπεια η τοποθέτηση βοηθητικών μπαρών και διαζωμάτων, για παράδειγμα, για την πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες και άλλους χώρους στους οποίους οι άνθρωποι διαντιδρούμε

,
είναι μια σωστή κίνηση, αλλά δεν μπορεί να εξαντλείται σε αυτό η κοινωνική πολιτική. Το ίδιο και η
απόδοση
συντάξεων και επιδομάτων αναπηρίας, αφού αφενός τα ποσά έχουν «φιλανθρωπικό»

χαρακτήρα (επίδομα βαριάς αναπηρίας 338€/μήνα) και αφετέρου συχνά οι προϋποθέσεις είναι τόσο στενές, ώστε

τα

ΑμεΑ να πρέπει να είναι ήδη μακράν κάτω από το όριο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας όσον αφορά στην υλική τους υποστήριξη (δικαίωμα επιδόματος βαριάς αναπηρίας έχουν μόνο οι άνεργοι).

Τα ΑμεΑ δεν είναι πάντοτε απολύτως ανίκανα προς εργασία. Μάλιστα αυτό είναι το ζητούμενο, αφού μέσω της συμμετοχής τους στην παραγωγική διαδικασία, συμβάλλουν ενεργά στον κοινό μας βίο και με τον τρόπο αυτό ενδυναμώνονται και έχουν τη δυνατότητα να αναπτύσσουν ελεύθερα την προσωπικότητά τους.

Όπως σε κάθε επαγγελματικό χώρο έτσι και στον χώρο της εκπαίδευσης υπάρχουν αρκετοί συναδελφοί με βαριά ζητήματα υγείας (ΑμεΑ), των οποίων οι υπηρεσιακές ανάγκες αντιμετωπίζονται με μέτρα, όπως, για παράδειγμα, οι αποσπάσεις και οι μεταθέσεις -κατά προτεραιότητα- των ειδικών κατηγοριών, αλλά και η, μόνο μετά από σύμφωνη γνώμη του Συλλόγου Διδασκόντων, απαλλαγή τους από τις εφημερίες.

Οι εκπαιδευτικοί ΑμεΑ, ωστόσο, αντιμετωπίζουν πολλαπλά ζητήματα αξιοπρεπούς διαβίωσης, έχοντας πολλαπλάσια έξοδα για τη φροντίδα της υγείας τους και μάλιστα συχνά μακριά από τους οικείους τους και τους γιατρούς τους.

Είναι ανάγκη, επομένως, να υπάρξουν ουσιαστικές λύσεις π.χ. μετάθεση στον τόπο συμφερόντων τους, χωρίς τον σκόπελο των ισχυουσών προϋποθέσεων (π.χ. διετής υπηρετήση οργανικής νεοδιοριστών), οι οποίες καθιστούν επίφαση την ισότιμη μεταχείριση των ΑμεΑ συναδέλφων, ενώ θέτουν και σε διακινδύνευση την επιδείνωση της υγείας και της ποιότητας της ζωής τους.

Αδήριτη, επίσης, ανάγκη είναι και η προσθήκη νέων παθήσεων/ασθενειών, οι οποίες εντάσσουν ΑμεΑ συναδέλφους στις ειδικές κατηγορίες, ώστε να κάνουν χρήση των ευεργετημάτων του νόμου.

Δημοκρατική Συνεργασία

Εκπαιδευτικώ ν Π.Ε.

Â